

Katajaiset

Suomi Seura Katajaiset

Seuralehti

2017 /3 Västerås

Katajaiset tidningen är skriven på finska. De viktigaste information finns även på svenska på Finska Föreningen Katajaiset hemsida. www.katajaiset.se.
Löpande information och senaste nytt finns på fb-sidan "Finska Föreningen Katajaiset"

Taidemaalari Eija Kinnunen

Sivu 1	Suomi 100	Sivu 2	Pääkirjoitus, Tietoa, Kutsut
Sivu 3	Allakka, Kesä, Petanki	Sivu 4	Västerås Summer Meet
Sivu 5	Västerås Summer Meet	Sivu 6	Minä ja Ukki
Sivu 7	Jaostojen toimintaa	Sivu 8	Katajainen kansa esittelyssä

Tämän lehden löytää RSKL:n sivulta. <http://word.rskl.se/ruotsinsuomalaisia-piiri-ja-seuralehtia/>
RSKL lehti jaetaan suomalaisille Ruotsissa. Siinä on Katajaisilla puoli sivua omaan käyttöön.
Myös Katajaisten omalta kotisivulta tämän lehden löydät. <http://www.katajaiset.se>
Katajaisten sivulta löydät myös vanhat lehdet sekä paljon tietoa seuran toiminnoista.

Tietoa

Ilmoita konttoriin **e-postisi** lähettämällä pieni tervehdys,
kontoret.katajaiset@telia.com
niin saat Katajaisten tiedot tuoreena.
Muista myös tarkistaa uutisia kotisivulta
www.katajaiset.se
Sieltä löytyy myös tämä lehti.
Myös suuret kuvakansiot löydät
www.katajaiset.se

Konttori

Riitta Vallius 070-6305185

kontoret.katajaiset@telia.com

Aukioloajat

Maanantai – Perjantai klo 11.00 – 14.00
Tiistaisin klo 12.00 tiistaikerho, lounas ja ohjelmaa
Lauantai klo 14.00-18.00
Varattuja saunavuoroja

Reportteri

Toivo Hoffrén 073-0302712
toivo@toivohoffren.com

Kaikki jäsenet ovat tervetulleita täyttämään lehteä kirjoituksin ja kuvin.
Jos haluat reporterin johonkin tilaisuuteen, niin kysely vaan päälle ja juttua tulee lehteen.

Pääkirjoitus

Kesä meni monen mielestä vanhaa rataa, jota se on jo tehnyt lähes sata vuotta. Kesälomaa meillä on 52 viikkoa, mutta silti moni tekee sen vuotuisen kotimatkinsa samaan aikaan kuin 60-luvulla. Onhan siihen toki syynsäkin. Toinen ja kolmas sukupolvi ahertavat työelämässä ja heidän kesälomaa täytyy ajatella, kun heitä ilahduttaa historian kertauksilla.

Koko vuosi on yhtä ”Suomi 100” juhlaa. Sen kunniaksi Suomessa on valmistettu 100 erilaista ”Suomi 100” tuotetta. Kaikki valmistettu tietenkin Suomessa. Ainut kerta kun olen niitä tavannut, oli keväällä Suomituvalla.

Kesän myötä saapuivat Dollarihymyt Västeråsiin Johannisbergin kentälle. Tänä vuonna oli monipuolista ohjelmaa kaikkien makuun. Ja tietenkin suuri osa Suomen kansaa tuli paikalle suurine autoineen. Me, katajainen kansa, teimme tärkeää työtä seuramme hyväksi palvelemalla suomalaisia vieraitamme.

Kun Suomitupa nukkui kesäuniaan, niin entiset kaverit astuivat täyttämään tyhjiön ja taas sai suu laulaa. Sitä myöten kirmailin metsissä karttoja piirtämässä ja taitojani edelleen viemässä. Sofia kulki perässä sienipussi kourassa. Aika pian hän ahtoi pussin taskuun ja alkoi lukea karttaa. Heinäkuu oli kuiva ja aurinkoinen. Sienet odottavat sadetta ja marjatkin alkoivat kurtistua aukeilla paikoilla.

Tämä lehti ilmestyy Näppärien elokuun tapaamisen yhteydessä. Syyskuulla alan tehdä seuraavaa lehteä, joka ilmestyy marraskuun lopulla. Materiaalia siihen voi lähettää ensi viikosta alkaen.

Nautitaan vielä kesän lopustakin!

Katajaisten Suomituvan kirjeenvaihtaja Toivo Hoffrén

Kutsut

Kuntovaunu 2.9-17

”Terveyttä elämään”

Suomi Seura Katajaiset, Lövudden, Västerås

Ohjelmassa:

Klo 10.00 – 14.00

Kuntotestejä terassilla ja salissa!

Ulkoaktiviteettejä:

Kännykänheittoa lapsille ja aikuisille, Paavo Jokinen

Boulea hiekkakentällä

Mölkky-peliä nurmikolla

Veikkauskävely

Laulua esittää Elise

Salissa:

Myytävänä: Käsitoita, Maija Tolonen

Keittiöstä:

Lounas klo 11.30

Purjosipulikoitto, leipä, voi ja juoma + kahvi

Hinta: 50 kr

Musiikkipäivät 8 – 10.9-17

Perjantaina:

KARAOKETANSSIT klo 18.00

Reijo ja Eija Kinnunen vastaavat musiikista.

Liput 50 kr.

Lauantaina:

KARAOKEKONSERTTI KLO 13.00

Vapaa sisäänpääsy!

Keittiöstä voi ostaa Lohisoppaaym

Hinta 70 kr! Huom! Kahvi paussilla kuuluu hintaan.

Sunnuntaina:

Musiikkipäivien PÄÄJUHLA klo 14.00

Vapaa sisäänpääsy!

Monipuolista ohjelmaa

Arpajaiset!

Syksyn allakka

Lauantaina 2.9 klo 10.00 Kuntovaunu "TERVEYTTÄ ELÄMÄÄN".

MUSIIKKIPÄIVÄT 8-10/9.

Perjantaina 8.9 klo 18.00 KARAOKETANSSIT, Suomitupa. Musiikki Reijo ja Eija Kinnunen.

Lauantaina 9.9 klo 13.00 KARAOKEKONSERTTI, Suomitupa

Sunnuntaina 10.9 klo 14.00 Musiikkipäivien Pääjuhla, Suomitupa.

Tiistaina 19.9 klo 13.00 Eläkeläisjaoston Näppärien syyskokous.

Perjantaina 29.9 klo 12.00 Eläkeläispäivä. Ruokailu Ohjelmaa ja Arpajaiset.

Keskiviikkona 11.10 JÄSENKOKOUS / SYYSKOKOUS klo 18.00, Suomitupa

Lauantaina 14.10 klo 18.00-22.00, KARAOKETANSSIT, Suomitupa. Musiikki Reijo ja Eija Kinnunen.

Lauantaina 28.10 klo 18.00-22.00, KARAOKETANSSIT, Suomitupa. Musiikki Reijo ja Eija Kinnunen.

Lauantaina 4.11 klo 14.00 – 18.00, ILTAPÄIVÄTANSSIT, Suomitupa.

Lauantaina 18.11 klo 18.00-22.00, KARAOKETANSSIT, Suomitupa. Musiikki Reijo ja Eija Kinnunen.

Lisää ohjelmaa tulee koko ajan, joten seuraa kotisivua www.katajaiset.se

Kesällä tapahtui

Aloitimme kesän lopettamalla Näppärien kevätkauden. Lauoimme yhdessä ja Katajanmarjat pitivät lopusta huolen. Söimme, joimme ja arvoimme vanhaan tuttuun tapaan. Syksyllä taas tavataan.

Juhannusta vietettiin sillin ja tanssin merkeissä. Aito juhannustunnelma levisi Suomituvalla.

Moni piipahti myös Suomessa ehtiäkseen takaisin Västerås Summer Meetin pariin. Silloin on kaikilla mahdollisuus kantaa kortensa kekoon. Tänä vuonna meitä oli niin paljon ahertajia, että työtaakka olikin yhdessäolon iloa.

Heti juhannuksen jälkeen saapui bussilastillinen vieraita Jyväskylästä tervehtimään maamiehiihän Suomituvalla.

Aikapojat lauloivat pikku orkesterin säestämänä muutaman vieraitakin miellyttävän laulun. Lopuksi jyväskyläläisetkin innostuivat näyttämään laulutaitojaan sekä toivottivat Katajaiset vastavierailulle.

Heinäkuun lopulla järjestettiin Suomituvalla lomaltapaluun karaoketanssit.

Elokuun alussa oli sitten vuorossa lomaltapaluun orkesteritanssit Suomituvalla.

Kuten ylläolevasta huomaa, on kesä aika vapaata omiin touhuihin. Osa ajasta on mennyt kukkasten kasteluun.

Osa ajasta on mennyt kaverien ja tuttavien kanssa seurusteluun. Välillä on grilliä kuumennettu, makkarointa käristetty ja lätyjä paistettu. Ulkomaillakin on ehditty käymään, kuka Suomessa, kuka Marokossa ja kuka missäkin. Kirjoja on luettu ja marjoja poimittu. Remonttia tehty ja kotia kunnostettu. Syöty, juotu ja nukuttu.

Välillä on hypätty ajassa eteenpäin mitään tekemättä. Televisiosta on tarkkailtu MM suunnistukset, F1 Bottakset, Rallin Lappi & kumppanit, MM yleisurheilut, uutiset ja varmaan jokin filmikin on sekaan mahtunut.

Mutta nyt tämä pitkä odotusaika on loppu ja seuratoiminta alkaa vilkkaan syystoiminnan joulua odotellessa.

Boule

Katajaisten petanki ryhmään oli helppoa päästä. Porukka otti leikin sopivan rennosti ja mukaan pääsi ilman soveltuvuustestejä. Säännötkin olivat helppoja oppia. Kun heittää rautapallon puupallon viereen, niin saa aloittaa seuraavan kierroksen heittämällä puupallon kentälle. Pari osallistumiskertaa takaa kipinän syttymisen.

Ajankohta tiistain klo 10.30, juuri ennen ruokailua tekee harrastuksesta makoisan.

Pelaamme ulkona niin kauan kuin ilma suosii ja sitten sisällä pehmeillä palloilla.

Västerås Summer Meeting

Kesä treffit oli mielenkiintoinen tapaus, jossa tapasi tuttuja ja solmi uusia tuttavuuksia. Tällä kertaa jännitystä lisäsi antiikkiautojen kaksi yhtäaikaista tapahtumaa. Tulos osoittautui odotettua paremmaksi. Västerås Summer Meet kasasi autoja ja ihmisiä 80% viimevuotisesta (poliisin arvio). Melkein kaikki sopivat hotelleihin, leiripaikoille ja väliaikaisiin leiriintymispaikkoihin. Kaikki leiripaikat olivat täyteen varattuja, mutta osoittautui, että Mälarcamping sotkeutui varauksiinsa ja tyhjiä paikkoja jäi (tulijoita olisi ollut).

Tästä seurauksena oli paremmin toimiva liikenne ja paremmin käyttäytyvät ihmiset, kun löytyi paikat kaikille. Vanha Power Meet siirtyi Lidköpingiin. Siellä suuri lentokenttä ja pieni kaupunki hämmästytti vierailijoita. Myyntikojuja siellä oli enempi, mutta asiakkaita vähempi.

Kuva: Harri Mäkelä, Kirsi Mattila ja Edsel Huittisista .

Löysin Katajaisten pihalta pariskunnan, joka oli todella kiinni Amerikan raudoissa. **Kirsti Mattilalla** on kaksi museoautoa ja moottoripyörä (HD). **Harri Mäkelä** omistaa kahdeksan antiikkiautoa ja moottoripyörän (HD). He asuvat Huittisissa, missä heillä on suuri talli autoille. Tallista löytyy kaikki tarvittavat työkalut autojen kunnossapitoon ja korjaukseen.

Harri työskentelee Bolidenin tehtaalla Harjavallassa. Sieltä lähtee kuparia ja nikkeliä ympäri maailmaa eri rautatehtaisiin.

Kirsi tekee töitä Saarioisten elintarviketehtaalla Valkeakoskella. Sieltä lähtee maailmalle erilaiset säilykkeet ja valmistuotteet aina karjalanpiirakoihin asti. *(Suomalaiset syövät toistasataa piirakkaa per henki ja vuosi, joista yli 80 paistetaan eri leipomoissa. Siis reilut 500 miljoonaa karjalanpiirakkaa yhteensä.)*

Tällä kertaa heillä oli **Edsel Villager** 1958 merkinen auto toisten ihailtavana.

Henry Fordin poika Edsel oli Fordin johtajana 1919-1943. Henry Ford II oli hänen poika. Vuonna 1957 perustettiin autofirma Edsel vuonna 1943 kuolleen Edsel Fordin kunniaksi. Autoa valmistettiin 118 000, mutta se oli taloudellinen tappio. Valmistus maksoi 24 000 dollaria ja asiakas maksoi 3500 dollaria kappale. Tänään autoja on jäljellä 10 000 ja ovat arvokkaita.

Kummallekin tämä oli kolmas kerta leiriytyä Suomituvalla.

Jani Mikael Jokkeenhaara Tampereelta oli neljättä kertaa Suomituvalla vieraana. Hän käristi pekonia joka aamu omassa kaasugrillissä. Jani Mikael kertoikin, että hän syö pekonia Summer Meetin aikana enempi kuin koko vuonna muuten.

Vieressä seisoi hänen kulkuneuvonsa Los Angelesin poliisin virka-auto. Poliisilla auto oli 10 vuotta vuodesta 1994. Sitten se ostettiin Suomeen ja Jani Mikaelilla se on ollut kaksi vuotta.

5,7 litraa jaettuna kahdeksaan pyttyyn kehittää 260 hevosvoimaa.

Tampereella auto nähdään kuukausittain Tampere cruisingissa.

Paimiosta Turun takaa tulivat veljekset **Teemu ja Tomi Varjonen**. Heitä kyyditsi **Jani Lehtisen Buick Riviera**.

Jani kertoi että auto on alkuperäinen ja tarvittavat osat hankitaan jälleenmyyjältä Turussa. Buick Riviera GS on niin kutsuttu ”Voima auto”, joita alettiin valmistaa 1965 ja niissä on oltava V8 moottori.

Tomi ja Teemu nauttivat Katajaisten monipuolista aamiaista haastattelun aikana ja olivat ruokaan tyytyväisiä. Mutta iltapäivän ruoka on liian yksitoikkoista ja he syövätkin monesti matkan varrella cruisailla.

Custom on auto, joka on itse muuteltu mielensä mukaan. Pohjalla on usein puolikuollut romu, mutta he jotka osaavat, tekevät koko auton itse. Tämän auton on luultavasti muokannut mieleisekseen hitsari. Rattina on riimunpätkä ja koetaulun näyttöjen ympärillä moponketju.

Katajaisten kentällä olevista autoista noin puolet olivat Custom muokattuja. Yhdestä oli katto laskettu ja toinen oli tehty aivan kierrätys paloista ja eri autojen osista.

Västerås Summer Meet oli suurta juhlaa. Sitä juhlittiin yksin ja yhdessä. Juhlimiseen kuuluu osana syöminen ja juominen. Ainakin yhdessä juhlminen saattaa käydä väsyttämään, kun kaikki kaverit ovat kaivautuneet takaisin makuupusseihinsa.

Juhliessa kertyy aina jätteitä, mutta Suomituvan vieraat siistivät itse jälkensä. Kun teltat oli kasattu ja autot vilkuttaneet hyvästit, oli Suomituvan pihamaa puhdas. Sorsat uskaltivat tulla takaisin nurmikentälle poikasineen heinän syöntiin. Jätteitä he turhaan etsivät.

Katajaiset järjesti oman osuutensa **Västerås Summer Meetistä** erinomaisesti. Tänä vuonna työtaakkakin oli helpompaa kannettavaa. Me, jotka siellä asiakkaitamme viihdytimme, kaipasimme niitä yli kahtasataa poissaolevaa Katajaisten jäsentä Suomituvalla Mälärin aurinkoisella rannalla.

Puuro ja voileivät maistuivat niin aikaisen aamun ahertajille kuin teltoistaan ulos kömpiville vieraillemme. Vaikkakin Katajaisten ahertava porukka on pieni, niin silti jo innolla odotamme ensi vuoden tapahtumaa.

Kiitos heille Kiitos teille Kiitos meille

Ukki ja minä

Hirvijahdissa

Kuusi vuotiaana lähdin ukin kanssa hirvijahtiin. Yritin minä jo viime vuonna, mutta risukoissa kulkiessa olivat koipeni liian lyhyet. Vuoden aikana kasvojin melkein miehen mittaan.

Kirkon takametsässä olimme kiertämässä suota, metsäneläinten tekemää polkua pitkin, kun pajujen takaa nousi iso hirvi makuultaan ja tollotti meitä noin kahdenkymmenen metrin päästä. Ukki laski pyssyn olaltaan, tarkasti panokset ja alkoi tähdätä hirveä.

Hau hau. Samalla hetkellä kuului koiran räkätys takaamme. Hirvi kipitti matkoihinsa ja rakki meinasi käydä minun kimppuun. Ukki huitaisi sitä pyssyllä niin että se lensi suoveteen ja sitten kipitti vinkuen takaisin kirkkoa kohti.

– Se oli taas sen vallesmannin rakki, joka on aina ihmisten kimpussa, ukki murisi.

– Vallesmanni lellii sitä ja syyttää ihmisiä sen hännämisestä. Jonain kauniina päivänä joku sen kyllä ampuu, ukki jatkoi marmatustaan.

Me jatkoimme kulkua polulla suon yläpäästä kohti. Kun pensaikko harveni ja avoin petäjäkangas avautui eteemme, huomasimme hirven 100 metriä kauempana meitä tuijottamassa. Seisahduimme heti ettei saalis karkaisi. Taas ukki teki samat valmistelut, pyssy vaaka-asentoon, patruuna pesään ja tähtäys. Minä tein vaistomaisesti samat liikkeet vaikkei minulla pyssyä ollutkaan. Mutta olinhan minä jo harjoitellut tilannetta puupyssylläni, jonka ukki teki minulle jo kaksi vuotta sitten. Harmi vaan kun se unohtui lähtötohinassa eteisen naulaan.

Pam!

– Mitä tapahtui, kysyin puolisaikähtäneenä ukilta.

– Ammuin hirveä, mutta taisi osua huonosti, kun se vielä juoksee karkuun. Minne se nyt aikoo, kun noin hitaasti lönnkyttääkin.

Hirvi oli muuttanut suuntaa ja käveli nyt kaikessa rauhassa suon takareunaa alaspäin. Me lähdimme perään. Lähemmäs kirkkoa päästyään se hyppäsi kirkkomaan kiviaidan yli ja jäi makaamaan ison hautakiven taakse. Siellä se makasi kuolleen, kun saavuimme aidalle.

– Täällä taitaa olla vain kuolleita, tuumi ukki hautausmaata katsellen.

Ukki käski minun juosta kotiin ja sanoa isälle, että tulee traktorin kanssa hirveä hinaamaan.

Jouduin juoksemaan vallesmannin rappujen edestä. Silloin rakki hoksasi minut ja ampaisi perään. Minä lisäsin vauhtia, mutta koira oli jo aivan persuuksissa kiinni, kun isä tuli kaupan ovesta ulos hiivan haku reissultaan. Koira vinkaisi ja syöksyi takaisin kotiinsa. Kait se tunsin isän kovat kalossit entuudestaan.

Vallesmanni

Olimme aitassa paloittelemassa hirven lihoja, kun vallesmanni ilmestyi ovelle. Hän puhua pulputti niin paljon sanoja, että ne kaikki eivät tulleet rivissä sen suusta, vaan monet sanat tulivat vierekkäin. Ukki oli kuulemma ampunut hirven hautausmaalla luvottomasti. Siitä oli kuulemma selvät jäljet.

– Sakkoja tulee jos ei linnaakin ja lihat valtiolle, ukko höpötti.

Kun vallesmanni väsyi sanatulvaansa, alkoi ukki selonteon aikajärjestyksessä. Koirastakin ukki mainitsi ja kehotti vallesmannia sen lopettamaan. Silloin alkoi toinen sanatulva entistä ehompaa. Pikkuhiljaa hän kuitenkin rauhoittui ja määräili ehtoja tapahtuneeseen.

Lopuksi otti vallesmanni minun vanttuun, jonka mummo oli virkannut oman pässin villasta. Hän painoi vanttuulla hirven päätä ja sanoi, takakoipi.

Ukki irrotti hirven toisen kinkun ja työnsi sen säkkiin. Lainvalvoja nosti säkin olalleen, nosti kättä hymyssä suin ja häipyi ovesta.

Siinä meni ukilta monta päivää selvittäessä ennen kuin käsitin edes osan tapahtuneesta.

Muutamaa viikkoa myöhemmin olin ukin kanssa kaupassa, kun vallesmanni tuli sinne ja noitui. Kansa jäi tuijottamaan sitä suut auki.

– No kun se rakki paskantaa minne sattuu. Mutta on se toisaalta niin herttainen, etten voi olla edes vihainen. Huomasin heti, että kaikki muut olivat vihaisia kylän pahimmalle rakille.

Seuraavalla viikolla ukki kertoi illallispöydässä, että vallesmanni on ampunut koiransa. Katselin tarkkaan kaikkien naamoja, kun ukki jatkoi selontekoa.

– Aamulla kun vallesmanni oli lähtenyt aamukierrokselle kylälle, niin hän oli liukastunut koiran paskaan rappusilla ja lyönyt takamuksensa niin kovalla voimalla sementtirapun reunaan, ettei kärsi istua.

Tapahtuma ei näyttänyt surettavan ketään ja hilpeästi kyseltiin ukilta tarkempia tietoja.

Oltiin jo joulun kynnyksellä, kun paljastin salaisuuteni ukille.

– Ei se ollut koira, vaan minä, joka teki sen liukuminnan rappusille.

Uudistuneet jaostot

Jaostojen määrä on suuri ja toiminta niissä vilkasta. Vuoden 2016 jäsenmäärä koko seurassa oli 319.

Käsityö- ja kirjakerho

on upouusi kerho, joka alkaa toimintansa 17/9 klo 13,00 ja jatkuu sunnuntaisin. Tervetuloa mukaan.

Ohjaksissa istuvat kokeneet Terttu ja Usko Paldanius

Karaokelaulajat kerho

kokoontuu keskiviikkoisin parillisilla viikoilla klo 18.00-21.00. (Poikkeuksena aloituskerta 30/8)

Laulamme ja harjoittelemme uusia lauluja sekä suunnittelemme tulevaa konserttia ja karaokeristeilyä, joka on toteutettu melkein joka vuosi. Tanssia voi myös jos haluaa.

Kahvittelemme laulamisen välissä. Kukin valitsee itse ajankohdan, koska haluaa nauttia keittiön antimista, ihanista silli- ja kinkkuvoileivistä. Tämähän on sosiaalista yhdessäoloa, jota pidetään yllä myös kerhossa.

Simo Saari on ollut mukana soittamassa ja auttamassa kerhossa vuorotellen meidän kanssa.

Tervetuloa uudet ja entiset kerholaiset.

Lisätietoja Eija ja Reijo Kinnunen 0707502760 tai 0736733135.

Eläkeläisjaosto Näppärät

on kesän aikana osallistunut Katajaisten toimintaan keittiössä ja pelannut petankia . Osallistumme keittiön toimintaa jatkossakin. Meillä on kursseja esim. Leipomakurssi tiistaisin klo 15.30.

Joka kuukauden viimeisenä perjantaina järjestämme ”Eläkeläispäivän” klo 12.00. Ohjelmassa mm musiikkia, yhteislaulua, sketsejä, senioritanssia ym. Kutsumme vieraita eri seuroista. Keittiöstä tulee hyvää ruokaa ja arpajaiset lopettavat päivän vieton.

Tervetuloa toimintaan. Mahdollisuus järjestää eri aktiviteetteja toivomusten mukaan jos löytyy vetäjä ja tarpeellien määrä osallistujia.

Näppärien syyskokous on 11.9 .2017 klo 11.00. Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Tervetuloa!

Johtajana toimii Teuvo Nevala

Askartelukerho

kokontuu joka keskiviikko Suomituvalla klo 14.00 ja aloittaa syyskauden 30/8.

Teemme itse ajankohtaan sopivia kortteja. Luonnosta keräämme materiaalia askarteltavaksi ym.

Sosiaalinen yhdessä olo on myöskin tärkeää ja vaalia oma kulttuuria ja pitää yllä oma kieltämme.

Vetäjänä Pauliina Mäkinen tel. 0708108533

Voimistelua

torstaisin klo 18.00 Katajaisten Suomituvalla sekä miehille että naisille. Aloitamme 21/9.

Liikumme vetävän musiikin tahdissa omien kykyjemme mukaan.

Tervetuloa kaikki uudet ja vanhat jäsenet!

Vetäjinä toimivat Hannele Lemström ja Reijo Forsgård.

Finnish Oldboys singers

esiintyy kokoonpanolla Paavo Vallius, Veikko Salonen (Simon), Tauno Saranpää (laulava rekkakuski) ja Tuomo Hotti (Tommi). Toimintaa vähän huumorilla höystettynä. Finnish Oldboys singers jatkaa mailman valloitustaan.

Seuraava esitys on sunnuntaina 10/9 musikkipäivillä Västeråsin Katajaisilla Suomituvalla.

Vetäjänä on Paavo Vallius

Tuppijaosto

läiskii kortteja pöytään harva se päivä. Virallisia kokoontumispäiviä ovat maanantai ja torstai klo 12.00.

Ohjaajana toimii Raimo Nyman

Paritanssi maanantaisin klo 18.00. Vetäjinä Soini Salmela ja Raija Pesonen.

Mieskuoro tiistaisin klo 17.30. Ohjaajana Anne Blomgren.

Teatteri tiistaisin klo 14.00. Ohjaajana Liisa Väliiviita.

Senioritanssi

torstaisin klo 14.30. Tanssimme vanhoja ja perinteellisiä sekä uusia tansseja, jotka ovat reippaita, mutta vanhemmille sovitettuja. Esiinnymme myös eri tilaisuuksissa. Kaikki mukaan iloiseen tanssiryhmään.

Vetäjänä Pentti Nimell.

Tanhu sunnuntaisin klo 16.00. Vetäjänä Aila Lillkull.

Saunavuoroja

Lauantaisin klo 14-18. Tilaukset tehtävä puhelimeen 021 122208.

Suuremmille ryhmille myös muuna aikana sopimuksen mukaan.

Lämmittäjänä Saunatonnttu

Koko tämän jaostojen ohjelman löydät www.katajaiset.se sivulta aina ajankohtaisena.

Katajainen kansa esittelyssä

Eija ja Reijo Kinnunen

Eija syntyi Tyrnävällä vuonna 1947. Maatalon perheeseen syntyi yhteensä 11 lasta, joista Eija oli keskimmäinen. 16 vuotiaana hän muutti Ouluun, jossa toimi myyjänä, viimeksi Laukku ja käsinekeskuksessa.

Reijo syntyi Hyrysalmella 1945. Siitä maatalon poika lähti 15 vuotiaana Ouluun ammattikouluun. Vuodesta 1963 hän työskenteli Posti ja lennätinlaitoksessa. Nyt sitten kumpikin olivat onnellisesti päässeet Ouluun ja vielä onnellisemmaksi he tulivat, kun kohtasivat toisensa ja menivät nainisiin 26/3 1967.

(Onnea kultahääparille vuonna 2017!)

Västeråsiin nuori pari muutti vuonna 1969.

Eija oli töissä ABB Research 24 vuotta erilaisissa työtehtävissä. Reijo alkoi opiskella ajoneuvoteknisessä ja samanaikaisesti he muuttivat Kumla kyrkbyhyn 1980. Salaan Kinnuset muuttivat 1986. Silloin Reijo oli jo opiskellut opettajakorkeakoulussa ja aloittanut opettajan viran Salan teknisessä 1982.

Lapsia Kinnusille syntyi kaksi poikaa ja nyt heillä kummallakin on yksi tyttö.

Eija mitä suurta on tapahtunut elämän varrella?

Tietysti lapset ja lapsenlapset. Ja mukava tapahtuma oli myös Ruotsin radion järjestämä "Maaliskuun 2014 Musalistan" voitto omalla sävellyksellä ja sanoitus oli Kalevi Miettisen sovitus Jari Salmisen.

Suurena miinuksena on kaksi selän loukkaantumista. Ensinnäkin huvilaa rakentaessa ja sitten ruohonleikkuria nostaessa.

Eija harrastaa käsitöitä, korinmaalausta, kanavatoita ja öljymaalausta. Öljytöistä hänellä on ollut useammat näyttelyt niin Salassa kuin Västeråsissäkin.

Katajaisilla Eija on johtokunnassa, vaalivalitsija, huvitoimikunnassa ja tietenkin karaoke on hänen ja Reijon suuri harrastus.

Karaoke-soitin hankittiin 1999, vuotta myöhemmin siitä tuli harrastus ja vuodesta 2010 Kinnuset pyörittävät karaokekerhoa. Levyjä on jo 6700, jokaiselle jotain.

Reijo ja Eija yhdessäolon alkuaikoina joskus viime vuosituhanella.

Reijo innostui erilaisista koneiden ja käyttöesineiden rakentamisesta, kun hän toimi tekniikan ja mekaniikan opettajana Salassa. Koululla löytyä kaikki mahdolliset työstökoneet. Hän oli aikaisemmin harrastanut valokuvausta ja haitarisoittoa, mutta nyt tekniikka vei uusille urille.

Suurena ylpeyden aiheena Reijo esitteli itse rakentamansa vihreän nelipyörävetoisen traktorin ja hydraulilla kippaavan peräkärryn. Hirmuhyvin hän oli saanut mekaniikan eri alueet toimimaan pienen kuoren alle.

Talvisin Kinnuset asuvat rivitalossa Salassa. Syövät mieluiten kalaruokia ja vihanneksia, mutta Reijon on saatava kerran viikossa käristemakkaraa. Ja niin onni säilyy karaoken kajahtaessa traktorin säestyksellä.

Omin käsin rakennettu huvila loistaa vieläkin uutuuttaan. Reijon valmistama traktori on tekninen huipputyö. Isäntäpari esittelee tuotteitaan Broddbon rauhallisessa maisemassa aivan järven tuntumassa.